

Szégyen

Azel múlt idő szak ese mé nyei kétséget kizáróan bizonyítják, hogy **a világot becsapták az iraki háború kapcsán**, ugyanis (az USA esetében) megrendelt, illetve (az Egyesült Királyság esetében) meghamisított titkosszolgálati jelentésekkel indokolták a közel-keleti ország ellen megindított harci cselekményeket.

Az Irakot megszállva tartó amerikai és brit csapatok hiába keresik kétségbeesetten a tömegpusztító fegyvereket, azokat – hasonlóan az ENSZ által korábban kiküldött fegyverzetellenőrökhöz – mindmáig nem sikerült megtalálniuk. Az illetékes, ENSZ által felkért bizottság nemrég tette közzé jelentését, amelynek lényege: semmiféle bizonyíték nincs arra, hogy a Szaddám Huszein-féle rendszer kapcsolatban tartott volna fenn terroristaszervezetekkel, tehát a háború ürügyeként szolgáló mássik érv is hamisnak bizonyult.

Mindenesetre a tisztánlátás érdekében itt szükségessé tűnik egy kis kitérő.

Amíg voltak Iraknak tömegpusztító vegyi és biológiai fegyverei, addig is az Egyesült Államok és fő európai szövetségese, Nagy-Britannia jó voltából rendelkezettek, mivel a két angolszász nagyhatalomnak jó üzletet jelentett a hadianyagszállítás az 1980 és 1988 között zajlott iraki-iráni háborúban általuk támogatott Irak számára. (Az iraki diktátor be is vetette az így megszerzett harci gázt az irániak és a kurdok ellen, de akkor a Nyugatnak ehhez egy szava sem volt.)

Kissé furcsa az is, hogy **az az USA aggodik más országok esetleges tömegpusztító-fegyverhasználatá miatt, amely minden erkölcsi aggály nélkül alkalmaz ilyeneket.** Gondoljunk csak a hiszpaniai és nagaszaki atombombákra, a Vietnamban bevetett vegyi fegyverekre, illetve az 1. és 2. Öböl-háborúban, Jugoszláviában és Afganisztánban egyaránt használt, „szegényített uránt” tartalmazó lövedékekre. (Ez utóbbiakat az ENSZ szintén tömegpusztító fegyvernek nyilvánította.)

A terrorista szervezetekkel való együttműködés azért volt eleve valószínűtlen vád Szaddám Huszein ellen, mert ő egy ateista rendszer feje volt, a Közel-Kelet terroristaképződményei viszont vallási alapon szerveződnek.

Le kell szögezünk, hogy amennyiben az USA és szövetségesei vádjai igazok lettek volna, a háború akkor is jogtalan lett volna, mert nem volt rá ENSZ-felhatalmazás. (Ezt többek között a cambridge-i jogászprofesszorok egységes álláspontjaisalátámasztja.)

S mi a helyzet jelenleg?

Az USA vezető politikusai saját szavazóik és a világ közvéleményének megnyugtatására kijelentették, hogy a tömegpusztító fegyvereket egészen biztosan meg fogják találni: **ez a kételyek nélküli magabiztosság meglehetősen ijesztő**, mert arra a korszakra emlékezett bennünket, ami kor az ÁVH-sok ugyanilyen biztosan tudták, hogy az összeesküvéssel megvádolt személy ereszaljában, szénakazlában meg fogják találni az általuk elrejtett géppisztolyt.

A háború előtt és alatt emlegett gyors kivonulásról már szó sincs, a megszállók néhány hete már 5 éves Irakban tartózkodásról beszéltek, most pedig azt mondják, hogy addig maradnak, ameddig szükséges.

Az Amnesty International emberjogiszervezet legújabb jelentésében megállapítja, hogy **a szövetséges megszálló hatalmak súlyosan megsértik az emberi jogokat Irakban**, a jogsegély megtagadásával ezeket tartanak fogva, **s a fogvatartottakkal szemben kegyetlen, embertelen bánásmódot alkalmaznak.** (Nem véletlen, hogy a beavatkozásra érdekei védelmében bárhol jogot formáló Egyesült Államok saját állampolgárai esetében nem ismeri el a Hágai Nemzetközi Bíróság illetékességét.)

Pár hónapja az Európai Unió egyes tagállamai még nyíltan és határozottan ellenezték az előkészületben levő újabb Öböl-háborút, úgy látszik azonban, hogy ennek már vége: az EU és az USA vezetőinek

legutóbbi washingtoni csúcstalálkozóján az előbbieket **maradéktalanul behódoltak napjaink Nagy Testvérének**, és elfogadták, hogy a világ elsőszámú szuperhatalmának a tömegpusztító fegyverekre, illetve a terrorista veszélyre hivatkozva bárhol joga van fegyveresen beavatkozni, ahol ezt jónak látja.

Az USA tehát nyilvánosan és szemérmetlenül megszegi, figyelmen kívül hagyja a nemzetközi jogot, míg a világ többi része asszisztál neki ehhez, vagy zsidó bántán, benn hallgat. **Ez szégyen!**

A „világ cowboyát” a tiltakozó hangok elhalkulása csak még jobban felbátorította: célkeresztjében újabb ország tűnt fel, az Afganisztán és Irak között fekvő Irán, ugyanis a Földünk olajkészletének 56%-át rejtő térség központját jelentő Perzsa-öböl iráni oldalán levő olajmezőkhöz még nincs szabad hozzáférése.

Az iraki háború ügyében huzugságon kapott agresszor nem zavartatja magát, s Irán ellen is a „jól bevált” vádak hangoztatja: az ország tömegpusztító fegyverek előállításán dolgozik. (Az persze nem kerül szóba, hogy az Egyesült Államok fő közel-keleti szövetségese, Izrael bizonyítottan több mint 400 nukleáris robbanótöltettel rendelkezik.) Az USA vezetői már kijelentették, hogy a perzsa ország esetében is jogot formálnak a fegyveres beavatkozásra, ha ennek szükségét érzik.

Hoová vezetez a politika? Mi ilyen jövő elé néz az emberiség? Ez lenne a megálmodott szép új világ?

Világméretű, elemi erejű tiltakozó mozgalomnak kellene kibontakoznia – akár csak a vietnámi háború esetében –, s rábírnia az USA vezetését politikájának radikális megváltoztatására, az általa oly sokat hangoztatott emberi és szabadságjogok tiszteletbentartására.

A világ országai, népei azonban egyelőre szégyenteljes módon kábult hallgatásba burkolóznak. Meddig még?

Zámbó Zoltán